

Întâmpinare

Cezar Ivănescu

Îl cunosc de mai bine de un deceniu și îi cunosc și cărțile sale, în manuscris sau publicate, și cred că această nouă carte, "Emigrant la infinit", versuri americane, consolidează o operă literară și un destin.

Evoluând într-o literatură care, pe lângă Eminescu și Blaga, a dat lumii și pe Urmuz, Tristan Tzara, Isidore Isou sau Eugen Ionescu, Florentin Smarandache își revendică o tradiție modernă pe care o continuă și o îmbogățește pe măsura talentului său.

Demersul său nu e singular.

Arta pe care o practică, o *ars combinatoria* prodigioasă, îi va aduce într-o zi recunoașterea unanimă pe care o merită.

Prezentul volum, străbătut de o undă tragică, cred ca îl reprezintă mai fidel pe Florentin Smarandache pe care eu, personal, îl doresc mai aproape de Eugen Ionescu și de neliniștea sa metafizică, și cât mai departe cu puțință de Marin Sorescu și de concepția sa balcanică bancuristă. Solitar, în Maroc sau în America, Florentin Smarandache se mărturisește și în această carte trăitor în patria sa, limba

română, cum a spus-o, primul, Fernando Pessoa, pentru patria sa, limba portugheză...